

Gemeente begroting 2017

René Bolle
9 november 2016

KOMPAS

Voorzitter tijdens de voorjaarsbrief heb ik de beleidsvoornemens van het college gelegd naast de 4 kernwaarden van het CDA. Solidariteit, Publieke Gerechtigheid, Rentmeesterschap en Gespreide Verantwoordelijkheid. Iedereen kan zich dat vast nog heel helder voor de geest halen..... En ze zijn zo als losse woorden en zonder context misschien wat lastig te snappen. Maar het zijn kernwaarden die wat ons betreft nodig zijn om een samenleving op te bouwen waarin iedereen zich thuis voelt. En misschien nog belangrijker, waar samen geleefd wordt. Niet naast elkaar, maar met elkaar. Verbonden. En voorzitter, ik realiseer met dat het wat hoogdravend en misschien voor sommigen wel gezapig klinkt. En dat het misschien wel tegen het zere been van de partijen die het `gewoon lekker doen waar je zelf zin in hebt` tot het hoogste goed hebben verheven. Maar ik vind het belangrijk om die kernwaarden nogmaals te benoemen.

Want waarden zijn belangrijk in een tijd waarin de vertegenwoordigende democratie onder druk staat. Waarden zijn belangrijk in een tijd waarin sommige mensen tot doel hebben politieke partijen af te schaffen en dingen zoveel mogelijk om belangen te laten gaan. Waarden zijn belangrijk als meehuilen met de wolven in het bos publiciteit en stemmen oplevert. Die waarden zijn belangrijk wanneer sommige mensen het huidige politieke systeem de schuld geven van de kloof tussen politiek en stadje.

Vz: dat is wat het CDA betreft code oranje. Of zoals een niet nader te noemen wethouder van PvdA huize het heel duidelijk twitterde: Niet gekozen bestuurders (burgemeesters), die gekozen politici (raadsleden) diskwalificeren en willen opheffen. Begrijp me niet verkeerd. Er is zeker verbetering mogelijk in ons democratische systeem. Maar om maar eens een oude slogan te gebruiken: een beter milieu begint bij jezelf. Dat geldt ook hier. Een betere raad begint bij ons zelf.

En die verbetering ziet het CDA ook af en toe. Ik zal een paar mooie voorbeelden geven. We zien 10 van de 11 partijen die samen een initiatief indienen over

toegankelijkheid, met een aantal hele concrete maatregelen. Omdat de gezamenlijke ambitie van die partijen groter is dan die van de wethouder. Het doel van een inclusieve stad, waarin iedereen kan meedoen en waarbij toegankelijkheid voor iedereen de norm wordt. Het zal de stad alleen maar nog gastvrijer en aantrekkelijker maken.

En het is ook mooi om te zien dat diverse partijen de handen in een slaan om achter de zelfstandige ondernemers in Paddepoel te gaan staan. Met overweldigende steun van het winkelend publiek. Mensen kwamen speciaal naar paddepoel omdat ze het op de radio hadden gehoord. Stonden af en toe zelfs in de rij te wachten om te tekenen tegen de zondagsboete. En ook hier is de gezamenlijke ambitie van bijna alle oppositiepartijen groter dan die van de wethouder. Keuzevrijheid voor ondernemers.

En we zien ook dat het na lange tijd toch gelukt is om een stap te zetten naar betere vormen van het betrekken van stadjsers. Een unaniem aangenomen motie tijdens het voorjaarsdebat om de spelregels rondom het betrekken van stadjsers bij planvorming te verbeteren. Want te vaak kwamen de geluiden nog binnen dat de betrokkenheid te laat en te weinig is. We zijn blij dat die ambitie unaniem wordt uitgesproken. Maar we zijn vooral blij dat die ambitie nu ook concreet wordt gemaakt.

Drie mooie voorbeelden, maar er blijft ruimte voor verbetering, want in datzelfde voorjaarsdebat is de motie aangenomen om meer werk te maken van de verschillen in de stad. De twee gezichten zoals het college dat noemt. Vz, die motie lijkt vooral om strategische redenen unaniem gesteund te zijn, maar corrigeer me als ik het mis heb. Ik zeg dat hierom. De uitleg van het college over deze motie is namelijk erg kort door de bocht. "Doen we al", zegt het college, "het beeld is grilliger dan de motie doet vermoeden", zegt het college. En dan is daarmee is de kous af. Vz niet wat ons betreft. Want het gebiedsgericht werken kan weliswaar maatwerk en differentiatie bieden, maar de budgetten zijn nagenoeg gelijk. Daarmee worden de verschillen niet kleiner. En het staat nog in de kinderschoenen, maar toch durft het college te stellen: "ons

wijkwethouderschap werpt zijn vruchten af". Voorzitter heel mooi dat het college zichzelf nog eens op de borst klopt, maar wij zien de vruchten nog niet zo duidelijk.

Economie en Werkgelegenheid

Onduidelijkheid is er ook op het onderdeel economie en werkgelegenheid. Het is goed dat de gemeente oog heeft voor het vestigingsklimaat, dat er verbindingen worden gelegd tussen kennisinstellingen en bedrijven. Want samenwerking maakt Groningen sterker. Maar het is lastig dit programma te beoordelen. Er staan zeer brede doelen in en de inzet is ook nauwelijks meetbaar. We zien ook erg veel focus op het hogere segment en de internationale sector. Op vernieuwing en start-ups. Daar is op zich niks mis mee, maar als je zegt dat de onderkant van de arbeidsmarkt door economische ontwikkeling en door de driehoek economie-onderwijs-arbeidsmarkt versterkt moet worden. Dan missen we toch echt aandacht voor mbo en de zittende/bestaande ondernemers. Ons midden- en klein bedrijf verdient een prominentere plek. Zij zorgen voor de sterke basis in onze stad. Het college geeft aan zzp'ers en kleine zelfstandigen te willen steunen. Maar dat blijft vaag. Wij willen helderheid van het college. Waar lopen ondernemers tegen aan en welke maatregelen neemt het college. Hoe is dat verankerd in beleid en welke resultaten levert dit op?

Sport

Investeren en hervormen. Toch een beetje het motto van deze begroting. Vz. ik moet het dit college nageven. Ze zijn consequent. Want ook dit jaar wordt er onder het motto investeren en hervormen niet gesproken over breedtesport. En dat is echt een gemiste kans. Er ligt een prachtige meerjarennota sport. Er is een meevaller die ervoor zorgt dat er extra geld beschikbaar is voor ambities. En het college én deze coalitie kiest er wéér voor om de sport links te laten liggen. Als je de discussies van de afgelopen jaren terug kijkt ging het vooral over de strijd van de amateurverenigingen tegen de tariefsverhogingen. Met als positief gevolg daarvan de totstandkoming van de sportkoepel. En ik heb de sportkoepel gecomplimenteerd voor de niet aflatende strijd, maar ook de wethouder. Want alleen door een sterk staaltje creativiteit is het gelukt om de tarieven niet te

verhogen en de bezuiniging te realiseren. Maar dan is het extra wrang om te zien dat als er dan middelen zijn om extra te investeren, dat er dan niet één partij in de coalitie zijn vinger opsteekt. D66 niet, GroenLinks niet, PvdA niet, en ook de VVD niet. Niemand die zegt: hé, zou het een idee zijn als we na jaren van gesteggel eindelijk weer eens een fatsoenlijke investering doen in de breedtesport? Helemaal niemand. Het CDA doet dat wel en dient een amendement in.

Beheer & Onderhoud

Ja voorzitter, een woordvoering van het CDA is niet compleet als we het niet over het beheer & onderhoud en zwerfafval hebben gehad. Zwerfafval staat met stip op nr 1 op het klachtenlijstje van de stadgers, maar ons aanvalsplan zwerfafval vond helaas geen meerderheid in de raad. De diftar-discussie komt er binnenkort weer aan en we zijn erg benieuwd met welke voorstellen het college komt om de lichte voorkeur die ze heeft voor diftar te verwezenlijken. Want de negatieve effecten van diftar, dumpingen en zwerfafval, die zien we zonder diftar ook al. Ook hier is een investering nodig.

Algemene reserve

Voorzitter dan even een wat meer financieel technische discussie, maar daarom niet minder belangrijk. Het gaat namelijk om de reserves die we direct in kunnen zetten als de nood aan de man is. Ik dien samen met een aantal partijen een amendement in, om de limiet van de algemene reserve niet los te laten zoals het college nu voorstelt. We stellen voor om de limiet op 20 miljoen te zetten. Het loslaten van de limiet verdient een goede discussie, zeker gezien de onlangs vastgestelde Nota Weerstandsvermogen waar dit onderdeel in ontbrak. Maar ook vanwege de toezegging uit 2013 dat er op de wenselijke limiet terug gekomen zou worden.

Code Groningen

Terug naar de waarden. Ik begon over de universele waarden die voor ons als kompas dienen. Waarden die voor iedereen zouden kunnen gelden. Ongeacht de

koers die je uiteindelijk kiest. Voorzitter, dat principe geldt ook voor de democratische vernieuwing. Niemand is tegen vernieuwing en verbetering, maar laten we nou niet doorschieten met dat code oranje. Het is nog steeds niet zo dat mensen met hun neus tegen het raam gedrukt zitten te wachten tot de gemeente zich terugtrekt zodat ze het eindelijk kunnen overnemen. En het blijft een feit dat hoger opgeleiden oververtegenwoordigd zijn in burgerparticipatie trajecten. Er zijn experimenten gestart in de gemeente. En die experimenten moeten we eerlijk beoordelen. Het feit dát we iets doen, maakt het nog geen succes. Een VNG die het idee 'open raad' uitroept tot praktijkvoorbeeld van de maand, terwijl het nog niet eens geweest is. Dan schieten we echt door. Het lijkt wel of de focus helemaal op vernieuwing en anders werken moet liggen. Terwijl het gewone raadswerk, stukken lezen, jezelf informeren, met mensen praten, de wijk in, binnen en buiten de fractie discussiëren, controleren van het college allemaal van minder belang lijken. Onterecht wat ons betreft.

Voorzitter, ik zou willen pleiten voor een code Groningen.

Code Groningen zegt; Ja, wij experimenteren met verschillende vormen van inspraak en participatie. Daar lopen we misschien wel in voorop. Dat doen we omdat we denken dat dat misschien wat oplevert. Maar misschien ook niet. Maar die experimenten en mogelijke vernieuwing, leiden ons niet af van de taak die wij hebben. En die taak is niet in eerste instantie het systeem van binnenuit veranderen. De taak die wij hebben is het vertegenwoordigen van de stad. Daar ligt onze focus. Daar zetten we ons voor in. Niet voor een ander democratisch systeem, maar voor Stad.